

Canonul cel mare al Sfântului Andrei Criteanul – partea a treia

(după „Canonul cel Mare”, Editura IBMO, București, 2018, și din Triod, 2010)

Pavecernița Mare

Miercuri seara, săptămâna 1 PM, 25 februarie 2026

Preotul: Binecuvântat este Dumnezeu nostru, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. Slavă Ție, Dumnezeu nostru, slavă Ție!

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, Care pretutindenea ești și toate le plinești, Vistierul bunătăților și Dătătorule de viață, vino și Te sălășluiește întru noi și ne curățește pe noi de toată întinăciunea și mântuiește, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte Tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte Tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte Tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluiește-ne pe noi. Doamne, curățește păcatele noastre.

Stăpâne, iartă fărădelegile noastre. Sfinte, cercetează și vindecă neputințele noastre, pentru sfânt numele Tău.

Doamne, miluiește! Doamne, miluiește! Doamne, miluiește!

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, Care ești în ceruri, sfințească-Se numele Tău, vie Împărăția Ta, facă-Se voia Ta, precum în cer așa și pe pământ. Pâinea noastră cea de toate zilele dă-ne-o nouă astăzi, și ne iartă nouă greșelile noastre, precum și noi iertăm greșiților noștri. Și nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăvește de cel viclean.

Preotul: Că a Ta este Împărăția și puterea și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Doamne, miluiește. *(de 12 ori)*

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Veniți să ne închinăm Împăratului nostru Dumnezeu!

Veniți să ne închinăm și să cădem la Hristos, Împăratul nostru Dumnezeu!

Veniți să ne închinăm și să cădem la Însuși Hristos, Împăratul și Dumnezeu nostru!

(Apoi, citește rar, cu glas lin)

Psalmul 69

Dumnezeule, spre ajutorul meu ia aminte! Doamne, să-mi ajuți mie grăbește-Te! Să se rușineze și să se înfrunte cei ce caută sufletul meu; să se întoarcă înapoi și să se rușineze cei ce-mi voiesc mie rele; întoarcă-se îndată rușinați cei ce-mi grăiesc mie: „Bine, bine!” Să se bucure și să se veselească de Tine toți cei

ce Te caută pe Tine, Dumnezeu, și să zică pururea cei ce iubesc mântuirea Ta:
„Slăvit să fie Domnul!” Iar eu sărac sunt și sărman, Dumnezeu, ajută-mă!
Ajutorul meu și Izbăvitorul meu ești Tu, Doamne, nu zăbovi!

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeu!

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeu!

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție!

(Apoi, închinându-ne de trei ori la fiecare tropar al Canonului)

CANONUL CEL MARE AL SFÂNTULUI ANDREI CRITEANUL (partea a treia)

Glasul al 6-lea

Cântarea 1-a

Irmosul:

Ajutor și acoperitor S-a făcut mie spre mântuire; Acesta este Dumnezeul meu
și-L voi slăvi pe El, Dumnezeul Părintelui meu și-L voi înălța pe El, căci cu slavă
S-a preaslăvit. *(de două ori)*

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeu, miluiește-mă.

Din tinerețe, Mântuitorule, poruncile Tale am lepădat, și mi-am trăit toată
viața în pofte, neîngrijindu-mă și lenevind-mă; pentru aceasta strig Ție,
Mântuitorule: Măcar la sfârșit, mântuiește-mă.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeu, miluiește-mă.

Pe mine, cel lepădat înaintea ușilor Tale, Mântuitorule, măcar la bătrânețe,
nu mă lăsa în iad, deșert; ci mai înainte de sfârșit, ca un iubitor de oameni, dă-
mi iertare greșelilor.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeu, miluiește-mă.

Avuția mea, Mântuitorule, cheltuind-o în desfrânări, pustiu sunt de virtuți
evlavioase, și flămânzind strig: Părinte al îndurărilor, apucând Tu înainte,
miluiește-mă.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeu, miluiește-mă.

Eu sunt cel căzut între tâlhari cu cugetele mele; cu totul sunt rănit acum de
ele și plin de bube! Ci, Tu însuși venind de față, Hristoase Mântuitorule,
vindecă-mă.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeu, miluiește-mă.

Preotul văzându-mă mai înainte a trecut de mine, și levitul văzându-mă gol în
suferințe nu m-a băgat în seamă, dar Tu, Iisuse, Cel ce ai răsărit din Maria,
venind de față, miluiește-mă.

Stih: Cuvioasă maică Marie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

Tu îmi dă dar luminător din osârdia ta cea dumnezeiască de sus, ca să scap de întunericul patimilor, și să laud din inimă faptele vieții tale cele frumoase, Marie.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Treime mai presus de ființă, Căreia ne închinăm întru o Unime, ridică de deasupra mea lanțul cel greu al păcatului, și ca o milostivă dă-mi lacrimi de umilință.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Născătoare de Dumnezeu, nădejdea și ocrotirea celor ce te laudă pe tine, ridică de la mine lanțul cel greu al păcatului, și ca o Stăpână curată, mă primește pe mine, cel ce mă pocăiesc.

Din nou Irmosul:

Ajutor și acoperitor S-a făcut mie spre mântuire; Acesta este Dumnezeul meu și-L voi slăvi pe El, Dumnezeul Părintelui meu și-L voi înălța pe El, căci cu slavă S-a preaslăvit.

Cântarea a 2-a

Irmosul:

Ia aminte, Cerule, și voi grăi și voi lăuda pe Hristos, Care a venit din Fecioară cu trup. *(de două ori)*

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Alunecat-am cu neînfrânarea ca și David și m-am înnoroit; dar spală-mă și pe mine cu lacrimile mele, Mântuitorule.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Nici lacrimi, nici pocăință nu am, nici umilință. Dar Tu însuși, acestea, Mântuitorule, dăruiește-mi-le, ca un Dumnezeu.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Pierdut-am frumusețea cu care am fost zidit întâi și cuviința mea. Și acum zac gol și mă rușinez.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Ușa Ta să nu mi-o închizi atunci, Doamne, Doamne, ci să o deschizi mie, celui ce vin la Tine.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Ascultă suspinele sufletului meu și primește picăturile ochilor mei, Doamne, și mă mântuiește.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Iubitorule de oameni, Cel ce voiești să se mântuiască toți, Tu mă cheamă ca un bun și mă primește pe mine, cel ce mă pocăiesc.

A Născătoarei de Dumnezeu:

Preacurată Fecioară, Născătoare de Dumnezeu, ceea ce una ești prealăudată, roagă-te îndelung să ne mântuim.

Irmosul:

Ia aminte Cerule, și voi grăi și voi lăuda pe Hristos, Care a venit din Fecioară cu trup.

Alt Canon

Irmosul:

Vedeți, vedeți, că Eu sunt Dumnezeu, Care am plouat mană și apă din piatră am izvorât, de demult, în pustie, poporului Meu, cu singură dreapta și cu tăria Mea. *(de două ori)*

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Vedeți, vedeți! că Eu sunt Dumnezeu. Ascultă, suflete al meu, pe Domnul cel ce strigă, și te depărtează de la păcatul cel mai dinainte, și te teme ca de un nefățarnic judecător și Dumnezeu.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Cui te-ai asemănat, mult-păcătosule suflete? Vai, mie!, lui Cain celui dintâi și lui Lameh acelaia, ucigându-ți cu pietre trupul, cu fapte rele, și omorându-ți mintea cu pornirile cele nebunești.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Pe toți cei mai înainte de lege întrecându-i, o, suflete, lui Set nu te-ai asemănat, nici lui Enos ai urmat, nici lui Enoh cu mutarea, nici lui Noe. Ci te-ai arătat sărac de viața dreptilor.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Tu însuși, suflete al meu, ai deschis zăvoarele mâniei Dumnezeului tău și ți-ai înecat trupul, ca și tot pământul, și faptele și viața, și ai rămas afară de mântuitoarea corabie.

Stih: Cuvioasă maică Marie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

Cu toată osârdia și cu dragoste ai alergat către Hristos, urând calea cea dintâi a păcatului, în pustiile cele neumblate hrănindu-te, și poruncile Lui cele dumnezeiești curat săvârșindu-le.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Treime fără de început, nezidită, nedespărțită, Unime, primește-mă pe mine, cel ce mă pocăiesc, și mă mântuiește pe mine, cel ce am greșit. A Ta zidire sunt, nu mă trece cu vederea, ci mă iartă și mă izbăvește de osânda focului.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preacurată Stăpână, Născătoare de Dumnezeu, nădejdea celor ce aleargă la tine și limanul celor înviforați, pe milostivul și Făcătorul și Fiul tău, fă-L milostiv și mie, cu rugăciunile tale.

Irmosul:

Vedeți, vedeți, că Eu sunt Dumnezeu, Care am plouat mană și apă din piatră am izvorât, de demult, în pustie, poporului Meu, cu singură dreapta și cu tăria Mea.

Cântarea a 3-a

Irmosul:

Întărește, Doamne, pe piatra poruncilor Tale, inima mea cea clătinată; că Însuți ești Sfânt și Domn. *(de două ori)*

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Binecuvântarea lui Sem nu ai moștenit-o, ticălosule suflete, și moștenire desfătăta n-ai luat ca lafet, în pământul iertării.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Din pământul Haran, adică din păcat, ieși, suflete al meu, și vino la pământul care izvorăște dea pururea nestrăciune vie, pe care Avraam a moștenit-o.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

De Avraam ai auzit, suflete al meu, care și-a lăsat oarecând pământul părinților și s-a înstrăinat. Deci, alegerii aceluia urmează.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

La stejarul din Mamvri, ospătând patriarhul pe îngeri, a luat la bătrânețe vânatul făgăduinței.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Cunoscând pe Isaac, ticăloase suflete al meu, că s-a jertfit cu taină, jertfă nouă Domnului, urmează alegerii aceluia.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Auzit-ai, suflete al meu, de Ismael, că a fost gonit ca un fecior din roabă; trezește-te, vezi ca nu cumva, păcătuind, să pătimești ceva asemenea.

Stih: Cuvioasă maică Marie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

Cuprins sunt de valuri și de furtuna păcatelor. Dar tu, Maică, scapă-mă acum și mă scoate la limanul dumnezeieștii pocăințe.

Stih: Cuvioasă maică Marie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

Rugăciune cu osârdie aducând și acum, Cuvioasă, către preamilostiva Născătoare de Dumnezeu, cu rugăciunile tale, deschide-mi dumnezeieștile intrări.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Unime neamestecată, nezidită, fire fără de început, Care ești lăudată în Treimea fețelor, mântuiește-ne pe noi, care ne închinăm cu credință stăpânirii Tale.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Pe Fiul cel fără de ani, din Tatăl sub vreme L-ai născut, neștiind de bărbat, Născătoare de Dumnezeu. Minune străină! Că alăptând, ai rămas Fecioară.

Irmosul:

Întărește, Doamne, pe piatra poruncilor Tale, inima mea cea clătinată; că Însuți ești Sfânt și Domn.

Cântarea a 4-a

Irmosul:

Auzit-a prorocul de venirea Ta, Doamne, și s-a temut; că aveai să Te naști din Fecioară și oamenilor să Te arăți, și a grăit: Auzit-am auzul Tău și m-am temut. Slavă puterii Tale, Doamne. *(de două ori)*

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Trupul mi-am pătat, duhul mi-am întinat, peste tot m-am rănit; ci ca un doctor, Hristoase, amândouă prin pocăință le tămăduiește, spală-le, curățește-le, Mântuitorul meu, arată-le mai curate decât zăpada.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Răstignindu-Te pentru toți, Ți-ai dat, Cuvinte, trupul și sângele Tău: trupul adică, pentru ca să mă înnoiești, iar sângele, ca să mă speli. Duhul Tău Ți-ai dat ca să mă aduci, Hristoase, Părintelui Tău.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Lucrat-ai mântuire în mijlocul pământului, Îndurate, ca să ne mântuim; de bunăvoie pe lemn Te-ai răstignit; Edenul cel ce se încuiase s-a deschis; cele de sus și cele de jos, făptura și toate neamurile minunându-se, se închină Ție.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Să-mi fie mie colimvitră sângele cel din coasta Ta, totodată și băătură și apa iertării ce a izvorât. Ca să mă curățesc cu amândouă, ungându-mă și bând ca pe o ungere și băătură, Cuvinte, cuvintele Tale cele de viață.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Biserica a câștigat coasta Ta, cea purtătoare de viață, pahar, din care a izvorât nouă îndoit, izvorul iertării și al cunoștinței, spre închipuirea amânduror Legilor, și a celei vechi și a celei noi, Mântuitorul nostru.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Gol sunt spre a intra în cămară, gol sunt și de a merge la nuntă și la cină; candela mi s-a stins, fiind fără de untdelemn, cămara mi s-a închis, dormind eu.

Cina s-a mâncat; iar eu fiind legat de mâini și de picioare, am fost aruncat afară.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Nedespărțită în ființă, neamestecată în fețe, Dumnezeu Te cunosc pe Tine, Dumnezeire una în Treime; ca pe Ceea ce ești împreună cu împărăția și împreună cu scaunul; și strig Ție cuvântarea cea mare, ce se cântă întreit întru cei de sus.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Și ai născut, și ești Fecioară, și ai rămas întru amândouă, cu firea fecioară; Cel ce S-a născut înnoiește legile firii, și pânțelele a născut nesimțind dureri. Unde Dumnezeu voiește, se biruiește rânduiala firii; că face câte voiește.

Irmosul:

Auzit-a prorocul de venirea Ta, Doamne, și s-a temut; că aveai să Te naști din Fecioară și oamenilor să Te arăți, și a grăit: Auzit-am auzul Tău și m-am temut. Slavă puterii Tale, Doamne.

Cântarea a 5-a

Irmosul:

De noapte mâncând, lubitorule de oameni, mă rog, luminează-mă și mă îndreptează la poruncile Tale, și mă învață, Mântuitorule, să fac voia Ta. *(de două ori)*

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Greu la minte m-am făcut, Doamne, ca și Faraon cel aspru, Ianis și Iamvris la suflet și la trup, cufundat cu gândul. Ci ajută-mi mie, Mântuitorule.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Cu lut mi-am amestecat gândul, eu ticălosul. Spală-mă, Stăpâne, în baia lacrimilor mele, mă rog Ție, albă ca zăpada făcând haina trupului meu.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

De voi cerceta faptele mele, Mântuitorule, mă văd pe mine însumi întrecând pe tot omul cu păcatele; că întru cunoștință gândind am greșit, iar nu întru necunoștință.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Milostivește-Te, Doamne, milostivește-Te spre făptura Ta; greșit-am, iartă-mă, Cel ce ești Însuți din fire curat, căci afară de Tine nimeni altul nu este fără pată.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Pentru mine ai luat chipul meu, Dumnezeu fiind; arătat-ai minuni, vindecând pe cei leproși și întărind pe cei slăbănogi; curgerea celeia ce-i curgea sânge ai oprit-o, Mântuitorule, cu atingerea de poalele Tale.

Stih: Cuvioasă maică Marie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

Râul Iordanului trecându-l, ai aflat odihnă, fugind de dulceața trupească cea fără de durere; din care și pe noi scoate-ne cu rugăciunile tale, Cuvioasă.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Pe Tine Treime, Te slăvim, pe unul Dumnezeu; Sfânt, Sfânt, Sfânt ești, Părinte, Fiule și Duhule, ființă neamestecată, Unime, Căreia pururea ne închinăm.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Din tine S-a îmbrăcat întru a mea frământătură Dumnezeu, Cel ce a zidit veacurile, Maică Fecioară, ceea ce ești nestricată și nu știi de bărbat, și a unit Luiși firea omenească.

Irmosul:

De noapte mâne când, lubitorule de oameni, mă rog, luminează-mă și mă îndreptează la poruncile Tale, și mă învață, Mântuitorule, să fac voia Ta.

Cântarea a 6-a

Irmosul:

Strigat-am cu toată inima mea către înduratul Dumnezeu, și m-a auzit din iadul cel mai de jos și a scos din stricăciune viața mea. *(de două ori)*

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Împotrivește-te și te luptă cu patimile trupești, ca Iosua împotriva lui Amalec, biruind pururea gândurile cele înșelătoare, ca și pe gavaoniteni.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Treci peste firea cea curgătoare a vremii, ca mai înainte corabia, și te fă moștenitor pământului aceluia al făgăduinței, suflete: Dumnezeu poruncește.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Precum ai mântuit pe Petru cel ce a strigat: Mântuiește-mă; așa apucând înainte, Mântuitorule, scapă-mă și pe mine de fiară tinzându-Ți mâna Ta, și mă scoate din adâncul păcatului.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Pe Tine Te cunosc liman liniștit, Stăpâne, Stăpâne Hristoase! Ci apucând înainte, izbăvește-mă din adâncurile păcatului cele neumbrate și din deznădejde.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Treime sunt neamestecată, nedespărțită; despartită după fețe și Unime sunt din fire unită; Tatăl, zice, și Fiul și dumnezeiescul Duh.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Păntecele tău ne-a născut nouă pe Dumnezeu, cu chipul ca și noi; deci ca pe un Ziditor al tuturor roagă-L, Născătoare de Dumnezeu, ca prin rugăciunile tale să fim îndreptați.

Irmosul:

Strigat-am cu toată inima mea către înduratul Dumnezeu, și m-a auzit din iadul cel mai de jos și a scos din stricăciune viața mea.

Doamne, miluiește; Doamne, miluiește; Doamne, miluiește.

CONDACUL, glasul al 6-lea:

Suflete al meu, suflete al meu, scoală! Pentru ce dormi? Sfârșitul se apropie, și ai să te tulburi. Deșteaptă-te dar, ca să se milostivească spre tine Hristos Dumnezeu, Cel ce este pretutindenea și toate le plinește.

Cântarea a 7-a

Irmosul:

Greșit-am, fărădelege am săvârșit, nedreptate am făcut înaintea Ta; nu am păstrat, nici n-am făcut precum ne-ai poruncit nouă; dar nu ne părăsi pe noi până în sfârșit, Dumnezeule al Părinților. *(de două ori)*

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Greșelile lui Manase ți-ai adunat cu voința, suflete, punând ca niște chinuri groaznice patimile, și înmulțind cele supărătoare; dar pocăinței lui râvnind cu osârdie, câștigă umilință.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Necurățiilor lui Ahav ai râvnit, suflete al meu. Vai mie! Te-ai făcut locaș întinărilor trupești și vas de rușine al patimilor. Ci, dintru adâncul tău suspină și spune lui Dumnezeu păcatele tale.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Încuiatu-s-a ție cerul, suflete, și foamete de la Dumnezeu te-a cuprins, de vreme ce nu te-ai plecat cuvintelor lui Ilie Tesviteanul, ca și Ahav oarecând. Ci, asemănându-te cu femeia din Sarepta, hrănește sufletul prorocului.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

A ars oarecând Ilie pe cei de două ori câte cincizeci, când a junghiat și pe prorocii cei de rușine ai Isabelei, spre mustrarea lui Ahav. Dar fugi, suflete, de asemănarea acestor doi, și te întărește.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Treime neamestecată, nedespărțită, de o ființă, Unime sfântă. Lumini și Lumină și trei Sfinte și unul Sfânt este lăudată Treimea-Dumnezeu. Ci laudă și preaslăvește, suflete, viață și vieți, pe Dumnezeul tuturor.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Lăudămu-te, bine te cuvântăm, închinămu-ne ție, Născătoare de Dumnezeu; că ai născut pe unul din Treimea cea nedespărțită, pe Fiul și Dumnezeu; și tu singură ne-ai deschis nouă celor de pe pământ cele cerești.

Irmosul:

Greșit-am, fărădelege am săvârșit, nedreptate am făcut înaintea Ta; nu am păstrat, nici n-am făcut precum ne-ai poruncit nouă; dar nu ne părăsi pe noi până în sfârșit, Dumnezeule al Părinților.

Cântarea a 8-a

Irmosul:

Pe Cel ce-L slăvesc oștile cerești și de Dânsul se cutremură heruvimii și serafimii, toată suflarea și zidirea lăudați-L, binecuvântați-L și-L preaînălțați întru toți vecii. *(de două ori)*

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Drepte Judecătorule, Mântuitorule, miluiește-mă și mă izbăvește de foc și de amenințarea ce va să fie la judecată, după dreptate; iartă-mă mai înainte de sfârșit, prin fapte bune și prin pocăință.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Ca tâlharul strig Ție, pomenește-mă; ca Petru plâng cu amar. Iartă-mă, Mântuitorule, strig ca vameșul, lăcrimez ca păcătoasa. Primește-mi tânguirea, ca oarecând pe cea a canaaneencei.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Tămăduiește putreziciunea smeritului meu suflet, Mântuitorule, Unule Tămăduitorule. Pune-mi doctorie vindecătoare și untdelemn și vin, fapte de pocăință și umilință cu lacrimi.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Canaaneencei și eu urmând, strig: Miluiește-mă, Fiul lui David! Mă ating de poală, ca ceea ce-i curgea sânge; plâng ca Marta și ca Maria pentru Lazăr.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Dumnezeu.

Părinte cel ce ești fără de început, Fiule cel împreună fără de început, Mântuitorule cel bun, Duhule cel drept; Născătorule al lui Dumnezeu-Cuvântul, Cuvinte al Tatălui celui fără început, Duhule cel viu și făcător; Treime Unime, miluiește-mă.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Ca din vopsea de porfiră s-a țesut trupul lui Emmanuel, înlăuntrul pântecelui tău, Preacurată, ceea ce ești porfiră înțelegătoare. Pentru aceasta, Născătoare de Dumnezeu cu adevărat, pe tine te cinstim.

Irmosul:

Stih: Să laudăm, să binecuvântăm și să ne închinăm Domnului, cântându-I și preaînălțându-L pe Dânsul întru toți vecii.

Pe Cel ce-L slăvesc oștile cerești și de Dânsul se cutremură heruvimii și serafimii, toată suflarea și zidirea laudați-L, binecuvântați-L și-L preaînălțați întru toți vecii.

Cântarea a 9-a

Irmosul:

Nașterea cea din zămislire fără de sămânță este netâlcuită, rodul Maicii celei fără de bărbat este nestricat; că nașterea lui Dumnezeu înnoiește firile. Pentru aceasta pe tine toate neamurile, ca pe o Maică mireasă a lui Dumnezeu, cu dreaptă credință te mărim. *(de două ori)*

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Bolile tămăduind, săracilor a binevestit Hristos Cuvântul. Pe șchiopi i-a vindecat, împreună cu vameșii a mâncat, cu păcătoșii a petrecut; sufletul fiicei lui Iair, celei moarte mai dinainte, l-a întors cu atingerea mâinii.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Vameșul s-a mântuit și păcătoasa s-a înțelepțit, iar fariseul laudându-se s-a osândit. Căci vameșul striga: Milostivește-Te, și păcătoasa: Miluiește-mă. Iar fariseul se trufea zicând: Dumnezeule, mulțumescu-Ți, și celelalte graiuri ale nebuniei lui.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Zaheu vameș a fost, dar totuși s-a mântuit; și fariseul Simon se înșela, iar păcătoasa și-a luat dezlegare de iertare de la Cel ce are putere a ierta păcatele; acesteia sârguiește de urmează, suflete.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

N-ai râvnit păcătoasei, o, ticălosul meu suflet, care luând alabastrul cu mir, cu lacrimi a uns picioarele Domnului și cu părul le-a șters. Căci i-a rupt zapisul păcatelor ei celor de demult.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Cetățile cărora le-a dat Hristos bunavestire, știi, suflete al meu, cum au fost blestemate; teme-te de pildă, să nu te faci ca acelea; pe care asemănându-le Stăpânul cu cele din Sodoma, până la iad le-a osândit.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Să nu te arăți, o, suflete al meu, mai rău pentru deznădăjduire, auzind credința canaaneencei, pentru care cu cuvântul lui Dumnezeu s-a tămăduit fiica ei. Strigă din adâncul inimii, ca și aceea lui Hristos: Fiul lui David, mântuiește-mă și pe mine.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Pe Tatăl să-L slăvim, pe Fiul să-L preaînălțăm, dumnezeiescului Duh cu credință să ne închinăm, Treimii celei nedespărțite, Unimii după ființă; ca lumină și lumini, și viață și vieți, făcătoare de viață și luminătoare marginilor lumii.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Cetatea ta păzește-o, Preacurată, Născătoare de Dumnezeu, că întru tine ea cu credință împărățind, întru tine se și întărește, și prin tine biruind, întoarce toată încercarea, robește pe vrăjmași și stăpânește pe supușii ei.

Stih: Cuvioase Părinte Andrei, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

Andrei cinstite și Părinte, de trei ori fericite, păstorul Cretei, nu înceta rugându-te pentru cei ce te laudă, ca să ne izbăvim de toată mânia, necazul și stricăciunea, și de greșeli să ne mântuim noi, cei ce cinstim pururea pomenirea ta.

Irmosul:

Nașterea cea din zămislire fără de sămânță este netâlcuită, rodul Maicii celei fără de bărbat este nestricat; că nașterea lui Dumnezeu înnoiește firile. Pentru aceasta pe tine toate neamurile, ca pe o Maică mireasă a lui Dumnezeu, cu dreaptă credință te mărim.

Și se continuă Pavecernița Mare:

Psalmul 4

Când Te-am chemat, m-ai auzit, Dumnezeul dreptății mele! Întru necaz m-ai desfătat! Milostivește-Te spre mine și ascultă rugăciunea mea. Fiii oamenilor, până când grei la inimă? Pentru ce iubiți deșertăciunea și căutați minciuna? Să știți că minunat a făcut Domnul pe cel cuvios al Său; Domnul mă va auzi când voi striga către Dânsul. Mâniați-vă, dar nu greșiți; de cele ce ziceți în inimile voastre, în așternuturile voastre, vă căiți. Jertfiți jertfa dreptății și nădăjduiți în Domnul. Mulți zic: „Cine ne va arăta nouă cele bune?” Dar însemnatu-s-a peste noi lumina feței Tale, Doamne! Dat-ai veselie în inima mea, mai mare decât veselia pentru rodul lor de grâu, de vin și de untdelemn ce s-a înmulțit. Cu pace, așa mă voi culca și voi adormi, că Tu, Doamne, îndeosebi întru nădejde m-ai așezat.

Psalmul 6

Doamne, nu cu mânia Ta să mă mustri pe mine, nici cu urgia Ta să mă cerți. Miluiește-mă, Doamne, că neputincios sunt; vindecă-mă, Doamne, că s-au tulburat oasele mele; și sufletul meu s-a tulburat foarte și Tu, Doamne, până când? Întoarce-Te, Doamne; izbăvește sufletul meu, mântuiește-mă, pentru

mila Ta. Că nu este întru moarte cel ce Te pomenește pe Tine. Și în iad cine Te va lăuda pe Tine? Ostenit-am întru suspinul meu, spăla-voi în fiecare noapte patul meu, cu lacrimile mele așternutul meu voi uda. Tulburatu-s-a de supărare ochiul meu, îmbătrânit-am între toți vrăjmașii mei. Depărtați-vă de la mine toți cei ce lucrați fărădelegea, că a auzit Domnul glasul plângerii mele. Auzit-a Domnul cererea mea, Domnul rugăciunea mea a primit. Să se rușineze și să se tulbure foarte toți vrăjmașii mei; să se întoarcă și să se rușineze foarte degrab.

Psalmul 12

Până când, Doamne, mă vei uita până în sfârșit? Până când vei întoarce fata Ta de la mine? Până când voi grămădi gânduri în sufletul meu, durere în inima mea ziua și noaptea? Până când se va înălța vrăjmașul meu împotriva mea? Caută, auzi-mă, Doamne, Dumnezeul meu, luminează ochii mei, ca nu cumva să adorm întru moarte, ca nu cumva să zică vrăjmașul meu: „Întăritu-m-am asupra lui”. Cei ce mă necăjesc se vor bucura de mă voi clătina. Iar eu spre mila Ta am nădăjduit; bucura-se-va inima mea de mântuirea Ta; cânta-voi Domnului, Celui ce mi-a făcut bine și voi cânta numele Domnului Celui Preaînalt.

Și iarăși:

Caută, auzi-mă, Doamne, Dumnezeul meu, luminează ochii mei, ca nu cumva să adorm întru moarte, ca nu cumva să zică vrăjmașul meu: „Întăritu-m-am asupra lui”.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeule! *(trei metanii)*

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeule!

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție!

Doamne, miluiește; Doamne, miluiește; Doamne, miluiește.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Psalmul 24

Către Tine, Doamne, am ridicat sufletul meu, Dumnezeul meu. Spre Tine am nădăjduit, să nu fiu rușinat în veac, nici să râdă de mine vrăjmașii mei. Pentru că toți cei ce Te așteaptă pe Tine nu se vor rușina; să se rușineze toți cei ce fac fărădelegi în deșert. Căile Tale, Doamne, arată-mi, și cărările Tale mă învață. Îndreaptă-mă spre adevărul Tău și mă învață, că Tu ești Dumnezeu, Mântuitorul meu, și pe Tine Te-am așteptat toată ziua. Adu-ți aminte de îndurările și milele Tale, Doamne, că din veac sunt. Păcatele tinereților mele și ale neștiinței mele nu le pomeni. După mila Ta pomenește-mă Tu, pentru bunătatea Ta, Doamne. Bun și drept este Domnul, pentru aceasta lege va pune celor ce greșesc în cale. Îndrepta-va pe cei blânzi la judecată, învăța-va pe cei

blânzi căile Sale. Toate căile Domnului sunt milă și adevăr pentru cei ce caută așezământul Lui și mărturiile Lui. Pentru numele Tău, Doamne, curățește păcatul meu că mult este. Cine este omul cel ce se teme de Domnul? Lege va pune lui în calea pe care a ales-o. Sufletul lui întru bunătăți se va sălășlui și seminția lui va moșteni pământul. Domnul este întărirea celor ce se tem de Dânsul, așezământul Lui îl va arăta lor. Ochii mei sunt pururea spre Domnul că El va scoate din laț picioarele mele. Caută spre mine și mă miluiește, că părăsit și sărac sunt eu. Necazurile inimii mele s-au înmulțit; din nevoile mele scoate-mă. Vezi smerenia mea și osteneala mea și-mi iartă toate păcatele mele. Vezi pe vrăjmașii mei că s-au înmulțit și cu ură nedreaptă m-au urât. Păzește sufletul meu și mă izbăvește, ca să nu mă rușinez că am nădăjduit în Tine. Cei fără răutate și cei dreapți s-au lipit de mine, că Te-am așteptat, Doamne. Izbăvește, Dumnezeule, pe Israel din toate necazurile lui.

Psalmul 30

Spre Tine, Doamne, am nădăjduit, să nu fiu rușinat în veac. Întru îndreptarea Ta izbăvește-mă și mă scoate. Pleacă spre mine urechea Ta, grăbește de mă scoate. Fii mie Dumnezeu apărător și casă de scăpare ca să mă mântuiești. Că puterea mea și scăparea mea ești Tu și pentru numele Tău mă vei povățui și mă vei hrăni. Scoate-mă-vei din cursa aceasta pe care mi-au ascuns-o mie, că Tu ești apărătorul meu. În mâinile Tale îmi voi da duhul meu; izbăvit-m-ai, Doamne, Dumnezeul adevărului. Urât-ai pe cei ce păzesc deșertăciuni în zadar, iar eu spre Domnul am nădăjduit. Bucura-mă-voi și mă voi veseli de mila Ta, că ai căutat spre smerenia mea, mântuit-ai din nevoi sufletul meu și nu m-ai lăsat în mâinile vrăjmașului; pus-ai în loc desfătat picioarele mele. Miluiește-mă, Doamne, că mă necăjesc; tulburatu-s-a de mânie ochiul meu, sufletul meu și inima mea. Că s-a stins întru durere viața mea și anii mei în suspinuri; slăbit-a întru sărăcie tăria mea și oasele mele s-au tulburat. La toți vrăjmașii mei m-am făcut de ocară și vecinilor mei foarte, și frică cunoscuților mei. Cei ce mă vedeau afară fugeau de mine. Uitat am fost ca un mort din inima lor, ajuns-am ca un vas stricat. Că am auzit ocara multora din cei ce locuiesc împrejur, când se adunau ei împreună împotriva mea; ca să ia sufletul meu s-au sfătuit. Iar eu către Tine am nădăjduit, Doamne, zis-am: „Tu ești Dumnezeul meu!” În mâinile Tale, soarta mea, izbăvește-mă din mâna vrăjmașilor mei și de cei ce mă prigonesc. Arată fața Ta peste robul Tău, mântuiește-mă cu mila Ta! Doamne, să nu fiu rușinat, că Te-am chemat pe Tine; să se rușineze necredincioșii și să se coboare în iad. Mute să fie buzele cele viclene, care grăiesc împotriva dreptului fărădelege, cu mândrie și cu defăimare. Cât este de mare mulțimea bunătății

Tale, Doamne, pe care ai gătit-o celor ce se tem de Tine, pe care ai făcut-o celor ce nădăjduiesc în Tine, înaintea fiilor oamenilor! Ascunde-i-vei pe dânșii cu acoperământul feței Tale de tulburarea oamenilor. Acoperi-i-vei pe ei în cortul Tău de împotrivirea limbilor. Binecuvântat este Domnul, că minunată a fost mila Sa, în cetate întărită. Iar eu am zis întru uimirea mea: Lepădat sunt de la fața ochilor Tăi. Pentru aceasta ai auzit glasul rugăciunii mele când am strigat către Tine. Iubiți pe Domnul toți cuvioșii Lui, că adevărul caută Domnul și răsplătește celor ce se mândresc, cu prisosință. Îmbărbățați-vă și să se întărească inima voastră, toți cei ce nădăjduiți în Domnul.

Psalmul 90

Cel ce locuiește în ajutorul Celui Preaînalt, întru acoperământul Dumnezeului cerului se va sălăslui. Va zice Domnului: „Sprijinitorul meu ești și scăparea mea; Dumnezeul meu, voi nădăjdi spre Dânsul”. Că El te va izbăvi din cursa vânătorilor și de cuvântul tulburător. Cu spatele te va umbri pe tine și sub aripile Lui vei nădăjdi; ca o armă te va înconjura adevărul Lui. Nu te vei teme de frica de noapte, de săgeata ce zboară ziua, de lucrul ce umblă în întuneric, de molima ce bânuie întru amiază. Cădea-vor dinspre latura ta o mie și zece mii de-a dreapta ta, dar de tine nu se vor apropia. Însă cu ochii tăi vei privi și răsplătirea păcătoșilor vei vedea. Pentru că pe Domnul, nădejdea mea, pe Cel Preaînalt L-ai pus scăpare ție. Nu vor veni către tine rele și bătaie nu se va apropia de locașul tău. Că îngerilor Săi va porunci pentru tine ca să te păzească în toate căile tale. Pe mâini te vor înălța ca nu cumva să împiedici de piatră piciorul tău. Peste aspidă și vasilisc vei pași și vei călca peste leu și peste balaur. „Că spre Mine a nădăjduit și-l voi izbăvi pe el”, zice Domnul; „îl voi acoperi pe el că a cunoscut numele Meu. Striga-va către Mine și-l voi auzi pe el; cu dânsul sunt în necaz și-l voi scoate pe el și-l voi slăvi. Cu lungime de zile îl voi umple pe el, și-i voi arăta lui mântuirea Mea”.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeule! *(trei metanii)*

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeule!

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție!

Apoi Strana începe Cântarea prorocului Isaia, cântând dulce, lin și rar, pe glasul 7:

Cu noi este Dumnezeu, înțelegeți, neamuri, și vă plecați, căci cu noi este Dumnezeu. *(de trei ori)*

Auțiți toate neamurile, căci cu noi este Dumnezeu.

Cei puternici, plecați-vă, căci cu noi este Dumnezeu.

Că iarăși veți putea și iarăși veți fi biruiți, căci cu noi este Dumnezeu.

Și orice sfat veți sfătui, risipi-l-va Domnul, căci cu noi este Dumnezeu!
Și cuvântul pe care îl veți grăi nu va rămâne întru voi, căci cu noi este Dumnezeu.

De frica voastră nu ne vom teme, nici ne vom tulbura, căci cu noi este Dumnezeu.

Pe Domnul Dumnezeuul nostru, pe Acela vom sfinți, și El va fi nouă frică, căci cu noi este Dumnezeu.

Și, de voi fi nădăjduindu-mă spre Dânsul, va fi mie spre sfințire, căci cu noi este Dumnezeu.

Și voi fi nădăjduindu-mă spre Dânsul, și mă voi mântui printr-Însul, căci cu noi este Dumnezeu.

Iată eu și pruncii pe care mi i-a dat Dumnezeu, căci cu noi este Dumnezeu.

Poporul cel ce umbla întru întuneric a văzut lumină mare, căci cu noi este Dumnezeu.

Cei ce locuiți în latura și în umbra morții, lumină va străluci peste voi, căci cu noi este Dumnezeu.

Că prunc S-a născut nouă Fiul și S-a dat nouă, căci cu noi este Dumnezeu.

A Căruia stăpânire s-a făcut peste umărul Lui, căci cu noi este Dumnezeu.

Și păcii Lui nu este hotar, căci cu noi este Dumnezeu.

Și se cheamă numele Lui: Înger de mare sfat, căci cu noi este Dumnezeu.

Sfetnic minunat, căci cu noi este Dumnezeu.

Dumnezeu tare, Stăpânitor, Domn al păcii, căci cu noi este Dumnezeu.

Părinte al veacului ce va să fie, căci cu noi este Dumnezeu.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, căci cu noi este Dumnezeu.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin. Căci cu noi este Dumnezeu.

Cu noi este Dumnezeu, înțelegeți, neamuri, și vă plecați, căci cu noi este Dumnezeu. *(de trei ori)*

Și îndată se cântă TROPARELE, glasul 7:

Ziua trecând, mulțumesc Ție, Doamne; seara, rogu-mă, cu noaptea, fără de păcat dăruiește-o mie, Mântuitorule, și mă mântuiește.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Ziua trecând, slăvescu-Te pe Tine, Stăpâne; seara, rogu-mă, cu noaptea, fără de sminteală dăruiește-o mie, Mântuitorule, și mă mântuiește.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Ziua trecând, cu cântare Te slăvesc pe Tine, Sfinte; seara, rogu-mă, cu noaptea, fără de băntuială dăruiește-o mie, Mântuitorule, și mă mântuiește.

Apoi, pe glasul al 2-lea:

Firea cea fără de trup a heruvimilor cu cântări fără de încetare pe Tine Te slăvește. Viețuitorii cei cu câte șase aripi, Serafimii, cu neîncetate glasuri pe Tine Te preaînălță. Toate oștile îngerilor cu cântări întreit Sfinte, Te laudă. Că mai înainte de toate ești, Cel ce ești Părinte, și împreună fără de început ai pe Fiul Tău. Și întocmai cinstit, purtând pe Duhul vieții, nedespărțirea Treimii arăți. Preasfântă Fecioară, Maica lui Dumnezeu, și cei ce ați fost singurii văzători Cuvântului și slujitori, ale prorocilor și ale mucenicilor toate cetele, ca unii ce aveți viață nemuritoare, pentru toți rugați-vă cu dinadinsul, că toți suntem în nevoi. Ca, izbăvindu-ne de înșelăciunea celui rău, să cântăm cântare îngerească: Sfinte, Sfinte, Sfinte, întreit Sfinte, Doamne, miluiește-ne și ne mântuiește pe noi. Amin.

*Și se zice cu glas lin **CREZUL:***

Cred întru unul Dumnezeu, Tatăl atotțiitorul, Făcătorul cerului și al pământului, al tuturor celor văzute și nevăzute;

Și întru unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, Care din Tatăl S-a născut mai înainte de toți vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, născut, nu făcut; Cel de o ființă cu Tatăl, prin Care toate s-au făcut; Care pentru noi, oamenii, și pentru a noastră mântuire S-a pogorât din ceruri și S-a întrupat de la Duhul Sfânt și din Maria Fecioara și S-a făcut om;

Și S-a răstignit pentru noi în zilele lui Ponțiu Pilat și a pătimit și S-a îngropat;

Și a înviat a treia zi, după Scripturi;

Și S-a înălțat la ceruri și șade de-a dreapta Tatălui;

Și iarăși va să vină cu slavă să judece viii și morții, a Cărei Împărăție nu va avea sfârșit.

Și întru Duhul Sfânt, Domnul de viață Făcătorul, Care din Tatăl purcede, Cel ce, împreună cu Tatăl și cu Fiul, este închinat și slăvit, Care a grăit prin proroci.

Întru una, sfântă, sobornicească și apostolească Biserică.

Mărturisesc un botez spre iertarea păcatelor.

Aștept învierea morților.

Și viața veacului ce va să fie. Amin.

Apoi, rugăciunile (cu metanii):

Preotul: Preasfântă Stăpână, de Dumnezeu Născătoare, roagă-te pentru noi păcătoșii.

Strana: Preasfântă Stăpână, de Dumnezeu Născătoare, roagă-te pentru noi păcătoșii. *(de două ori)*

Preotul: Toate puterile cerești, ale sfinților îngeri și ale arhanghelilor, rugați-vă pentru noi, păcătoșii.

Strana: Toate puterile cerești, ale sfinților îngeri și ale arhanghelilor, rugați-vă pentru noi, păcătoșii.

Preotul: Sfinte Ioane, Prorocule și Înaintemergătorule și Botezătorule al Domnului nostru Iisus Hristos, roagă-te pentru noi păcătoșii.

Strana: Sfinte Ioane, Prorocule și Înaintemergătorule și Botezătorule al Domnului nostru Iisus Hristos, roagă-te pentru noi păcătoșii.

Preotul: Sfinților slăviților apostoli, prorocilor și mucenicilor și toți sfinții, rugați-vă pentru noi păcătoșii.

Strana: Sfinților slăviților apostoli, prorocilor și mucenicilor și toți sfinții, rugați-vă pentru noi păcătoșii.

Preotul: Preacuvioșilor și de Dumnezeu purtători părinți ai noștri, păstori și învățători ai lumii, rugați-vă pentru noi păcătoșii.

Strana: Preacuvioșilor și de Dumnezeu purtători părinți ai noștri, păstori și învățători ai lumii, rugați-vă pentru noi păcătoșii.

Preotul: Cea nebiruită și necuprinsă și dumnezeiască putere a cinstitei și de viață făcătoarei Cruci, nu ne lăsa pe noi, păcătoșii.

Strana: Cea nebiruită și necuprinsă și dumnezeiască putere a cinstitei și de viață făcătoarei Cruci, nu ne lăsa pe noi, păcătoșii.

Preotul: Dumnezeuule, curățește-ne pe noi, păcătoșii.

Strana: Dumnezeuule, curățește-ne pe noi, păcătoșii.

Dumnezeule, curățește-ne pe noi, păcătoșii, și ne miluiește.

(apoi, fără metanii)

Sfinte Dumnezeuule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

Sfinte Dumnezeuule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

Sfinte Dumnezeuule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluiește-ne pe noi. Doamne, curățește păcatele noastre.

Stăpâne, iartă fărădelegile noastre. Sfinte, cercetează și vindecă neputințele noastre, pentru sfânt numele Tău.

Doamne, miluiește; Doamne, miluiește; Doamne, miluiește.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, Care ești în ceruri, sfințească-Se numele Tău. Vie împărăția Ta. Facă-Se voia Ta, precum în cer așa și pe pământ. Pâinea noastră cea spre ființă, dă-ne-o nouă astăzi. Și ne iartă nouă păcatele noastre, precum și noi iertăm greșiților noștri; și nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăvește de cel viclean.

Preotul: Că a Ta este Împărăția și puterea și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Apoi se cântă TROPARELE, glasul al 2-lea:

Luminează ochii mei, Hristoase Dumnezeule, ca nu cumva să adorm într-o moarte, ca nu cândva să zică vrăjmașul meu: Întăritu-m-am asupra lui.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Sprijinitor sufletului meu fii, Dumnezeule, că umblu prin mijlocul a multe curse. Izbăvește-mă de ele și mă mântuiește, Bunule, ca un iubitor de oameni.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Pentru că nu avem îndrăzneală pentru păcatele noastre cele multe, tu, pe Cel ce S-a născut din tine, roagă-L Născătoare de Dumnezeu Fecioară, că mult poate rugăciunea Maicii spre îmblânzirea Stăpânului. Nu trece cu vederea rugăciunile păcătoșilor, Preacurată, că milostiv este și poate să mântuiască Cel ce a primit a pătimi pentru noi.

Doamne, miluiește. *(de 40 de ori)*

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Ceea ce ești mai cinstită decât heruvimii și mai slăvită, fără de asemănare, decât serafimii, care, fără stricăciune, pe Dumnezeu Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Apoi

Strana: Întru numele Domnului, binecuvintează, părinte!

Preotul: Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne, iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, miluiește-ne și ne mântuiește pe noi!

Strana: Amin.

Preotul (rostește rugăciunea Sfântului Vasile cel Mare):

Doamne, Doamne, Cel ce ne-ai izbăvit de toată săgeata ce zboară în zi, izbăvește-ne și de tot lucrul ce umblă într-o întuneric. Primește jertfa cea de seară, ridicările mâinilor noastre, și ne învrednicește și măsura nopții fără de prihană a o trece, neispitiți de rele, și ne izbăvește de toată tulburarea și îngrozirea care ne vin de la diavol. Dăruiește sufletelor noastre umilință și gândurilor noastre grijire de întrebarea ce va să fie la înfricoșătoarea și dreapta Ta judecată. Pătrunde cu frica Ta trupurile noastre și omoară mădulele noastre cele pământești, ca și într-o liniște somnului să ne luminăm cu privirea la judecățile Tale. Întoarce de la noi toată nălucirea necuvioasă și pofta cea vătămătoare și ne ridică în vreme de rugăciune, întăriți în credință și sporind într-o poruncă Tale, cu bună vrerea și bunătatea Unuia-Născut Fiului Tău, cu Care binecuvântat ești, împreună cu Preasfântul și Bunul și de viață Făcătorul Duhul Tău, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Veniți să ne închinăm împăratului nostru Dumnezeu!

Veniți să ne închinăm și să cădem la Hristos, împăratul nostru Dumnezeu!

Veniți să ne închinăm și să cădem la Însuși Hristos, împăratul și Dumnezeuul nostru!

Psalmul 50

Miluește-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta și, după mulțimea îndurărilor Tale, șterge fărădelegea mea. Spală-mă întru totul de fărădelegea mea și de păcatul meu mă curățește. Că fărădelegea mea eu o cunosc și păcatul meu înaintea mea este pururea. Ție unuia am greșit și rău înaintea Ta am făcut, așa încât drept ești Tu întru cuvintele Tale și biruitor când vei judeca Tu. Că, iată, întru fărădelegi m-am zămislit și în păcate m-a născut maica mea. Că, iată, adevărul ai iubit; cele nearătate și cele ascunse ale înțelepciunii Tale mi-ai arătat mie. Stropi-mă-vei cu isop și mă voi curăți; spăla-mă-vei, și mai mult decât zăpada mă voi albi. Auzului meu vei da bucurie și veselie; bucura-se-vor oasele cele smerite. Întoarce fața Ta de către păcatele mele, și toate fărădelegile mele șterge-le. Inimă curată zidește întru mine, Dumnezeule, și duh drept înnoiește întru cele dinăuntru ale mele. Nu mă lepăda de la fața Ta, și Duhul Tău Cel Sfânt nu-L lua de la mine. Dă-mi iarăși bucuria mântuirii Tale, și cu duh stăpânitor mă întărește. Învăța-voi pe cei fără de lege căile Tale, și cei necredincioși la Tine se vor întoarce. Izbăvește-mă de vărsarea de sânge, Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta. Doamne, buzele mele vei deschide, și gura mea va vesti lauda Ta. Că de ai fi voit jertfă, Ți-aș fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi. Jertfa lui Dumnezeu: duhul umilit; inima înfrântă și smerită Dumnezeu nu o va urgisi. Fă bine, Doamne, întru bunăvoirea Ta, Sionului, și să se zidească zidurile Ierusalimului. Atunci vei binevoi jertfa dreptății, prinosul și arderile de tot; atunci vor pune pe altarul Tău viței.

Psalmul 101

Doamne, auzi rugăciunea mea, și strigarea mea la Tine să ajungă! Să nu întorci fața Ta de la mine; în orice zi mă necăjesc, pleacă spre mine urechea Ta! În orice zi Te voi chema, degrab auzi-mă! Că s-au stins ca fumul zilele mele și oasele mele ca uscăciunea s-au făcut. Rănită este inima mea și s-a uscat ca iarba; că am uitat să-mi mănânc pâinea mea. De glasul suspinului meu, osul meu s-a lipit de carnea mea. Asemănatu-m-am cu pelicanul din pustie; ajuns-am ca bufnița din dărâmături. Privegheat-am și am ajuns ca o pasăre singuratică pe acoperiș. Toată ziua m-au ocărât vrăjmașii mei și cei ce mă laudau, împotriva mea se jurau. Că cenușă am mâncat, în loc de pâine, și băutura mea cu plângere am amestecat-o, din pricina urgiei Tale și a mâniei

Tale; că ridicându-mă eu, m-ai surpat. Zilele mele ca umbra s-au plecat și eu ca iarba m-am uscat. Iar Tu, Doamne, în veac rămâi și pomenirea Ta din neam în neam. Sculându-Te, vei milui Sionul, că vremea este să-l miluiești pe el, că a venit vremea. Că au iubit robii Tăi pietrele lui și de țărână lui le va fi milă. Și se vor teme neamurile de numele Domnului și toți împărații pământului de slava Ta. Că va zidi Domnul Sionul și se va arăta întru slava Sa. Căutat-a spre rugăciunea celor smeriți și n-a disprețuit cererea lor. Să se scrie acestea pentru neamul ce va să vină și poporul ce se zidește va lăuda pe Domnul; că a privit din înălțimea cea sfântă a Lui, Domnul din cer pe pământ a privit, ca să audă suspinul celor ferecați, să dezlege pe fiii celor omorâți, să vestească în Sion numele Domnului și lauda Lui în Ierusalim, când se vor aduna popoarele împreună și împărățiile ca să slujească Domnului. Zis-am către Dumnezeu în calea tăriei Lui: Vestește-mi puținătatea zilelor mele. Nu mă lua la jumătatea zilelor mele, că anii Tăi, Doamne, sunt din neam în neam. Dintru început Tu, Doamne, pământul l-ai întemeiat și lucrul mâinilor Tale, sunt cerurile. Acelea vor pieri, iar Tu vei rămâne și toți ca o haină se vor învechi și ca un veșmânt îi vei schimba și se vor schimba. Dar Tu, Doamne, același ești și anii Tăi nu se vor împuțina. Fiii robilor Tăi vor locui pământul lor și seminția lor în veac va propăși.

Preotul (citește Rugăciunea lui Manase, Regele Iudeilor):

Doamne, Atotțiitorule, Dumnezeuul părinților noștri, al lui Avraam, al lui Isaac și al lui Iacov și al seminției celei drepte a lor, Cel ce ai făcut cerul și pământul cu toată podoaba lor, Care ai legat marea cu cuvântul poruncii Tale, Care ai încuiat adâncul și l-ai pecetluit cu numele Tău cel înfricoșător și slăvit, înaintea Căruia toate se tem și tremură din pricina atotputerniciei Tale, pentru că nimeni nu poate să stea înaintea strălucirii slavei Tale și nesuferită este mânia urgiei Tale asupra celor păcătoși! Însă nemăsurată și neajunsă este și mila făgăduinței Tale, căci Tu ești Domnul cel Preaînalt, Bun, îndelung-Răbdător și mult-Milostiv, Căruia îi pare rău de răutățile oamenilor. Tu, Doamne, după mulțimea bunătății Tale, ai făgăduit pocăință și iertare celor ce Ți-au greșit și după mulțimea îndurărilor Tale, ai hotărât pocăință păcătoșilor spre mântuire. Așadar, Tu, Doamne, Dumnezeuul celor drepți, n-ai pus pocăință pentru cei drepți: pentru Avraam și Isaac și Iacov, care nu Ți-au greșit Ție, ci ai pus pocăință mie, păcătosului, pentru că am păcătuțit mai mult decât nisipul mării. Multe sunt fărădelegile mele și nu sunt vrednic a căuta și a privi înălțimea cerului din pricina mulțimii nedreptăților mele. Strâns sunt eu cu multe cătușе de fier, încât nu pot să-mi ridic capul meu și nu am nici loc de odihnă, pentru că

Te-am mâniat și am făcut rău înaintea Ta; n-am împlinit voia Ta, nici am păzit poruncile Tale, ci am pus urâciuni și am înmulțit smintelile. Dar acum îmi plec genunchii inimii mele, rugând bunătatea Ta: Am păcătuit, Doamne, am păcătuit și fărădelegile mele eu le cunosc. Însă cer, rugându-Te: Iartă-mă Doamne, iartă-mă și nu mă pierde în fărădelegile mele și nici nu mă osândi la întuneric sub pământ, căci Tu ești, Dumnezeuule, Dumnezeul celor ce se pocăiesc. Arată-Ți peste mine bunătatea Ta, mântuindu-mă pe mine nevrednicul, după mare mila Ta, și Te voi preaslăvi în toate zilele vieții mele. Că pe Tine Te slăvesc toate puterile cerești și a Ta este slava în vecii vecilor.

Strana: Amin. *(apoi, cu trei metanii)*

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluiește-ne pe noi. Doamne, curățește păcatele noastre.

Stăpâne, iartă fărădelegile noastre. Sfinte, cercetează și vindecă neputințele noastre, pentru sfânt numele Tău.

Doamne, miluiește; Doamne, miluiește; Doamne, miluiește.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, Care ești în ceruri, sfințească-Se numele Tău. Vie împărăția Ta. Facă-Se voia Ta, precum în cer așa și pe pământ. Pâinea noastră cea spre ființă, dă-ne-o nouă astăzi. Și ne iartă nouă păcatele noastre, precum și noi iertăm greșiților noștri; și nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăvește de cel viclean.

Preotul: Că a Ta este Împărăția și puterea și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Apoi se cântă TROPARELE DE UMILINȚĂ, glasul al 6-lea:

Miluiește-ne pe noi, Doamne, miluiește-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ție, ca unui Stăpân, noi, păcătoșii robii Tăi, miluiește-ne pe noi.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Doamne, miluiește-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută și acum ca un Milostiv și ne izbăvește pe noi de vrăjmașii noștri, că Tu ești Dumnezeul nostru, noi suntem poporul Tău, toți lucrul mâinilor Tale și numele Tău chemăm.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Ușa milostivirii deschide-o nouă, binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim noi, cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne izbăvim prin tine din nevoi, că tu ești mântuirea neamului creștinesc.

Doamne, miluiește. *(de 40 de ori)*

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Ceea ce ești mai cinstită decât heruvimii și mai slăvită fără de asemănare decât serafimii, care, fără stricăciune, pe Dumnezeu Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Întru numele Domnului, binecuvintează, părinte!

Preotul: Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne, lisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, miluiește-ne și ne mântuiește pe noi!

Strana: Amin.

Preotul (rostește Rugăciunea Sfântului Mardarie):

Stăpâne, Dumnezeule, Părinte Atotputernice, Doamne, Fiule, Unule-Născut, lisuse Hristoase și Duhule Sfinte, o Dumnezeire, o Putere, miluiește-mă pe mine păcătosul, și, cu judecățile pe care le știi, mântuiește-mă pe mine, nevrednicul robul Tău, că binecuvântat ești în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Veniți să ne închinăm împăratului nostru Dumnezeu!

Veniți să ne închinăm și să cădem la Hristos, împăratul nostru Dumnezeu!

Veniți să ne închinăm și să cădem la Însuși Hristos, împăratul și Dumnezeuul nostru!

Psalmul 142

Doamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea, întru credincioșia Ta, auzi-mă, întru dreptatea Ta. Să nu intri la judecată cu robul Tău, că nimeni din cei vii nu-i drept înaintea Ta. Vrajmașul prigonește sufletul meu și viața mea o calcă în picioare; făcutu-m-a să locuiesc în întuneric ca morții cei din veacuri. Mâhnit e duhul meu în mine și inima mea încremenită înlăuntrul meu. Adusu-mi-am aminte de zilele cele de demult; cugetat-am la toate lucrurile Tale, la faptele mâinilor Tale m-am gândit. Întins-am către Tine mâinile mele, sufletul meu, ca un pământ însetoșat. Degrab auzi-mă, Doamne, că a slăbit duhul meu. Nu-Ți întoarce fața Ta de la mine, ca să nu mă asemăn celor ce se coboară în mormânt. Fă să aud dimineața mila Ta, că la Tine mi-e nădejdea. Arată-mi calea pe care voi merge, că la Tine am ridicat sufletul meu. Scapă-mă de vrăjmașii mei, că la Tine alerg, Doamne. Învață-mă să fac voia Ta, că Tu ești Dumnezeul meu. Duhul Tău cel bun să mă povățuiască la pământul dreptății. Pentru numele Tău, Doamne, dăruiește-mi viață. Întru dreptatea Ta, scoate din necaz sufletul meu. Fă bunătate de stârpește pe vrăjmașii mei și pierde pe toți cei ce necăjesc sufletul meu, că eu sunt robul Tău.

Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu și pe pământ pace, între oameni bunăvoire. Lăudămu-Te, Te binecuvântăm, închinămu-ne Ție, slăvimu-Te,

mulțumim Ție, pentru slava Ta cea mare. Doamne, Împărate ceresc, Dumnezeu, Părinte, Atotțiitorule, Doamne, Fiule, Unule-Născut, Iisuse Hristoase și Duhule Sfinte. Doamne, Dumnezeu, Mielușelul lui Dumnezeu, Fiul Tatălui, Cel ce ridici păcatul lumii, miluiește-ne pe noi, Cel ce ridici păcatele lumii. Primește rugăciunea noastră, Cel ce șezi de-a dreapta Tatălui, și ne miluiește pe noi. Că Tu ești Unul Sfânt, Tu ești Unul Domn Iisus Hristos, întru slava lui Dumnezeu Tatăl. Amin. În toate zilele bine Te voi binecuvânta și voi lăuda numele Tău în veac și în veacul veacului.

Doamne, scăpare Te-ai făcut nouă în neam și în neam. Eu am zis: Doamne, miluiește-mă, vindecă sufletul meu, că am greșit Ție. Doamne, la Tine am scăpat, învață-mă să fac voia Ta, că Tu ești Dumnezeuul Meu. Că la Tine este izvorul vieții, întru lumina Ta vom vedea lumina. Tinde mila Ta celor ce te cunosc pe Tine.

Învrednicește-ne, Doamne, în noaptea aceasta fără de păcat să ne păzim noi. Binecuvântat ești, Doamne, Dumnezeuul părinților noștri, și lăudat și preaslăvit este numele Tău în veci. Amin. Fie, Doamne, mila Ta spre noi, precum am nădărdit întru Tine. Binecuvântat ești, Doamne, învață-ne îndreptările Tale. Binecuvântat ești, Stăpâne, înțelepțește-ne cu îndreptările Tale. Binecuvântat ești, Sfinte, luminează-ne cu îndreptările Tale. Doamne, mila Ta este în veac, lucrurile mâinilor Tale nu le trece cu vederea. Ție se cuvine laudă, Ție se cuvine cântare, Ție slavă se cuvine: Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Cuvine-se cu adevărat să te fericim pe tine, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită și preanevinovată și Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce ești mai cinstită decât heruvimii și mai slăvită fără de asemănare decât serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Sfinte Dumnezeu, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

Sfinte Dumnezeu, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

Sfinte Dumnezeu, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluiește-ne pe noi. Doamne, curățește păcatele noastre.

Stăpâne, iartă fărădelegile noastre. Sfinte, cercetează și vindecă neputințele noastre, pentru sfânt numele Tău.

Doamne, miluiește; **Doamne**, miluiește; **Doamne**, miluiește.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, Care ești în ceruri, sfințească-Se numele Tău. Vie împărăția Ta. Facă-Se voia Ta, precum în cer așa și pe pământ. Pâinea noastră cea spre ființă, dă-ne-o nouă astăzi. Și ne iartă nouă păcatele noastre, precum și noi iertăm greșităilor noștri; și nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăvește de cel viclean.

Preotul: Că a Ta este Împărăția și puterea și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Preotul face cădere mare, iar Strana cântă rar și frumos, pe glasul al 7-lea:

Doamne al puterilor, fii cu noi, că pe altul, afară de Tine, ajutor întru necazuri, nu avem. Doamne al puterilor, miluiește-ne pe noi. *(de două ori)*

Stih 1: Lăudați pe Dumnezeu întru sfinții Lui, lăudați-L pe El întru tăria puterii Lui.

Doamne al puterilor...

Stih 2: Lăudați-L pe El întru puterile Lui, lăudați-L pe El după mulțimea slavei Lui.

Doamne al puterilor...

Stih 3: Lăudați-L pe El în glas de trâmbiță, lăudați-L pe El în psaltire și-n alăută. **Doamne al puterilor...**

Stih 4: Lăudați-L pe El în timpane și în horă, lăudați-L pe El în strune și în organe.

Doamne al puterilor...

Stih 5: Lăudați-L pe El în chimvale bine răsunătoare, lăudați-L pe El în chimvale de strigare. Toată suflarea să laude pe Domnul.

Doamne al puterilor, fii cu noi, că pe altul, afară de Tine, ajutor întru necazuri, nu avem. Doamne al puterilor, miluiește-ne pe noi.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Doamne, de n-am avea pe sfinții Tăi rugători și bunătatea Ta milostivindu-se spre noi, cum am îndrăzni, Mântuitorule, a Te lăuda pe Tine, pe Care Te binecuvintează neîncetat îngerii? Știutorul inimilor, iartă sufletele noastre.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Multe sunt mulțimile greșelilor mele, Născătoare de Dumnezeu. La tine am scăpat, Curată, mântuire trebuindu-mi. Cercetează neputinciosul meu suflet și te roagă Fiului tău și Dumnezeului nostru să-mi dăruiască iertare de relele ce am făcut, ceea ce ești una binecuvântată.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, în vremea vieții mele, nu mă părăsi pe mine. Ajutorului omenesc nu mă încredința, ci singură mă sprijină și mă miluiește.

Toată nădejdea mea spre tine o pun, Maica lui Dumnezeu, păzește-mă sub sfânt acoperământul Tău.

Doamne, miluiește. *(de 40 de ori)*

Preotul: Cel ce în toată vremea și în tot ceasul, în cer și pe pământ, ești închinat și slăvit, Hristoase Dumnezeule, îndelung-Răbdătorule, mult-Milostive și mult-Milosârde, Care pe cei dreپți iubești și pe cei păcătoși miluiești, Care pe toți chemi la mântuire întru făgăduința bunătăților ce vor să fie; Înсуți, Doamne, primește și rugăciunile noastre în ceasul acesta și îndreaptează viața noastră spre poruncile Tale; sufletele noastre le sfințește, trupurile curățește-le, cugetele îndreaptează-le, gândurile curățește-le și ne izbăvește pe noi de tot necazul cel din rele și durere. Înconjoară-ne pe noi cu sfinții Tăi îngeri, ca, prin mijlocirea lor, fiind păziți și povățuiți, să ajungem la unitatea credinței și la cunoștința slavei Tale celei neapropiate, că binecuvântat ești în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Doamne, miluiește; Doamne, miluiește; Doamne, miluiește.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Ceea ce ești mai cinstită decât heruvimii și mai slăvită fără de asemănare decât serafimii, care, fără stricăciune, pe Dumnezeu Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Întru numele Domnului, binecuvintează, părinte!

Preotul: Dumnezeule, milostivește-Te spre noi și ne binecuvintează, luminează fața Ta spre noi și ne miluiește.

Apoi, rostește rugăciunea Sf. Efrem Sirul:

Doamne și Stăpânul vieții mele, duhul trândăviei, al grijii de multe, al iubirii de stăpânire și al grăirii în deșert nu mi-l da mie. *(o metanie)*

Iar duhul curăției, al gândului smerit, al răbdării și al dragostei, dăruiește-l mie, slugii Tale. *(o metanie)*

Așa, Doamne, Împărate, dăruiește-mi ca să-mi văd greșelile mele și să nu osândesc pe fratele meu, că binecuvântat ești în vecii vecilor. Amin. *(o metanie)*

Și după rugăciunea aceasta, se zic aceste patru stihuri, tot în trei stări, cu 12 închinăciuni:

Dumnezeule, milostiv fii mie, păcătosului. *(o închinăciune)*

Dumnezeule, curățește-mă pe mine, păcătosul. *(o închinăciune)*

Cel ce m-ai zidit, Dumnezeule, mântuiește-mă. *(o închinăciune)*

Fără de număr am greșit, Doamne, iartă-mă. *(o închinăciune)*

Dumnezeule, milostiv fii mie, păcătosului. *(o închinăciune)*

Dumnezeule, curățește-mă pe mine, păcătosul. *(o închinăciune)*

Cel ce m-ai zidit, Dumnezeuule, mântuiește-mă. *(o închinăciune)*

Fără de număr am greșit, Doamne, iartă-mă. *(o închinăciune)*

Dumnezeule, milostiv fii mie, păcătosului. *(o închinăciune)*

Dumnezeule, curățește-mă pe mine, păcătosul. *(o închinăciune)*

Cel ce m-ai zidit, Dumnezeuule, mântuiește-mă. *(o închinăciune)*

Fără de număr am greșit, Doamne, iartă-mă. *(o închinăciune)*

Doamne și Stăpânul vieții mele, duhul trândăviei, al grijii de multe, al iubirii de stăpânire și al grăirii în deșert nu mi-l da mie. *(o metanie)*

Iar duhul curăției, al gândului smerit, al răbdării și al dragostei dăruiește-l mie, slugii Tale. *(o metanie)*

Așa, Doamne, Împărate, dăruiește-mi ca să-mi văd greșelile mele și să nu osândesc pe fratele meu, că binecuvântat ești în vecii vecilor. *(o metanie)*

Strana: Amin.

Sfinte Dumnezeuule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

Sfinte Dumnezeuule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

Sfinte Dumnezeuule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluiește-ne pe noi. Doamne, curățește păcatele noastre. Stăpâne, iartă fărădelegile noastre. Sfinte, cercetează și vindecă neputințele noastre, pentru sfânt numele Tău.

Doamne, miluiește, Doamne, miluiește, Doamne, miluiește.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. Și acum și pururea și-n vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, Care ești în ceruri, sfințească-Se numele Tău. Vie împărăția Ta. Facă-Se voia Ta, precum în cer așa și pe pământ. Pâinea noastră cea spre ființă, dă-ne-o nouă astăzi. Și ne iartă nouă păcatele noastre, precum și noi iertăm greșiților noștri; și nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăvește de cel viclean.

Preotul: Că a Ta este Împărăția și puterea și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Doamne, miluiește. *(de 12 ori)*

Preotul *(rostește rugăciunea de cerere către Preasfânta Născătoare de Dumnezeu, alcătuire a lui Pavel Monahul, din Mănăstirea Făcătoarei de bine):*

Nepătată, neîntinată, nestricată, fără prihană, Curată Fecioară, a lui Dumnezeu Mireasă, Stăpână, care pe Dumnezeu-Cuvântul cu oamenii prin preaslăvită nașterea ta L-ai unit și firea cea lepădată a neamului nostru cu cele cerești ai împreunat-o; ceea ce ești singură nădejdea celor fără de nădejde și celor biruiți ajutătoare; gata folositoare celor ce aleargă la tine și tuturor

creștinilor scăpare; nu te scârbi de mine, cel păcătos și întinat, care cu urâte gânduri și cu cuvinte și cu fapte, pe mine de tot netrebnic m-am făcut și, prin lene, dulceților vieții, cu voia rob m-am făcut; ci, ca Una ce ești Maica iubitorului de oameni Dumnezeu, cu iubirea de oameni milostivește-te spre mine, păcătosul și întinatul, și primește rugăciunea mea, ce se aduce ție din buze necurate; iar pe Fiul tău și Stăpânul nostru și Domnul, cu îndrăznirea ta ca o Maică cuprinzându-L, roagă-L să-mi deschidă și mie milostivițiile cele iubitoare de oameni ale bunătății Sale! Și, trecând cu vederea greșelile mele cele nenumărate, să mă întoarcă la pocăință și lucrător iscusit poruncilor Sale să mă arate. Și fii lângă mine pururea ca o milostivă, milosârdă și iubitoare de bine, întru această viață de acum, caldă folositoare și ajutătoare, năvălirile potrivnicilor oprindu-le și la pocăință îndreptându-mă. Și, în vremea ieșirii mele, ticălosul meu suflet păzindu-l și întunecatele chipuri ale viclenilor diavoli departe de acesta izgonindu-le. Și, în ziua înfricoșătoarei judecăți, de chinul cel veșnic izbăvindu-mă și slavei celei negrăite a Fiului tău și Dumnezeului nostru moștenitor pe mine arătându-mă; pe care să o și dobândesc, Stăpâna mea, Preasfântă de Dumnezeu Născătoare, prin mijlocirea și sprijinul tău. Cu harul și cu iubirea de oameni ale Unuia-Născut Fiului tău, ale Domnului și Dumnezeului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos, Căruia se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea, împreună și Celui fără de început al Lui Părinte și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Său Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Apoi

Preotul (*rostește rugăciunea de cerere către Domnul nostru Iisus Hristos*):

Și ne dă nouă Stăpâne, celor ce mergem spre somn, odihnă trupului și sufletului; și ne păzește pe noi de întunecatul somn al păcatului și de toată întunecata și cea de noapte patimă a dulceții. Contenește întărâtările patimilor, stinge săgețile vicleanului cele aprinse, cele pornite asupra noastră cu vicleșug. Zburdările trupului nostru le potolește și tot gândul nostru cel pământesc și trupesesc, adoarme-l. Și ne dăruiește nouă, Dumnezeule, minte veghetoare, cuget curat, inimă trează, somn ușor și de toată nălucirea satanei neștrămutat. Ridică-ne pe noi la vremea rugăciunii, întăriți întru poruncile Tale și pomenirea judecăților Tale întru noi nestricată având-o. Dăruiește-ne să-Ți aducem doxologie de toată noaptea, ca să cântăm și să binecuvântăm și să slăvim preacinstul și de mare cuviință numele Tău, al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Preotul: Preaslăvită pururea Fecioară, binecuvântată de Dumnezeu Născătoare, du rugăciunea noastră la Fiul tău și Dumnezeuul nostru și cere să mântuiască prin tine sufletele noastre.

Rugăciunea Sfântului Ioanichie:

Nădejdea mea este Tatăl, scăparea mea este Fiul, acoperământul meu este Duhul Sfânt, Treime Sfântă, slavă Ție!

Toată nădejdea mea spre tine o pun, Maica lui Dumnezeu, păzește-mă sub sfânt acoperământul tău.

Preotul (numai în primele cinci zile din prima săptămână a Postului Mare, după rugăciunile de mai sus, îmbracă felonul, deschide Ușile Împărătești și zice): Și pentru ca să ne învrednicim noi a asculta **Sfânta Evanghelie**, pe Domnul Dumnezeuul nostru să-L rugăm.

Strana: Doamne, miluiește; Doamne, miluiește; Doamne, miluiește.

Preotul: Înțelepciune! Drepti! Să ascultăm **Sfânta Evanghelie**! Pace tuturor!

Strana: Și duhului tău.

Preotul: Din **Sfânta Evanghelie de la Marcu și Matei** citire:

Strana: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

Preotul: Să luăm aminte! (și citește Ev. Marcu 11, 22-26 și Matei 7-8)

Zis-a Domnul către ucenicii Săi: Aveți credință în Dumnezeu. Adevărat zic vouă că oricine va zice acestui munte: Ridică-te și te aruncă în mare, și nu se va îndoi în inima lui, ci va crede că ceea ce spune se va face, va fi lui orice va zice. De aceea vă zic vouă: Toate câte cereți, rugându-vă, să credeți că le-ați primit și le veți avea. Iar când stați de vă rugați, iertați orice aveți împotriva cuiva, ca și Tatăl vostru Cel din ceruri să vă ierte vouă greșelile voastre. Că de nu iertați voi, nici Tatăl vostru Cel din ceruri nu vă va ierta greșelile voastre. Cereți și vi se va da; căutați și veți afla; bateți și vi se va deschide. Că oricine cere ia, cel care caută află, iar celui care bate i se va deschide.

Strana: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

Preotul (așază Evanghelia pe Sfânta Masă și, întorcându-se spre apus, pe solee, se închină spre icoana Mântuitorului, zicând): Slavă Ție, Hristoase Dumnezeule, nădejdea noastră, slavă Ție!

Strana: Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin. Doamne, miluiește; Doamne, miluiește; Doamne, miluiește. Întru numele Domnului, părinte, binecuvintează!

Preotul (cu fața către credincioși, dintre sfintele uși, rostește rugăciunea):

Stăpâne mult-milostive, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeuul nostru, pentru rugăciunile Preacuratei Stăpânei noastre de Dumnezeu Născătoare și pururea Fecioara Maria; cu puterea cinstitei și de viață făcătoarei Cruci; cu ocrotirile

cinstitelor și cereștilor puteri celor fără de trupuri; pentru rugăciunile cinstitului și slăvitului Proroc, Înaintemergătorul și Botezătorul Ioan; ale Sfinților, slăviților și întru tot lăudaților Apostoli; ale Sfinților și slăviților buni biruitori Mucenici; ale Cuvioșilor și purtătorilor de Dumnezeu Părinți ai noștri; ale Sfinților... a căror pomenire o săvârșim, ale Sfinților și dreptilor dumnezeiești părinți Ioachim și Ana și ale tuturor Sfinților Tăi, bineprimită fă rugăciunea noastră (**Strana:** Amin.); dăruiește iertare de greșelile noastre (**Strana:** Amin.); acoperă-ne cu acoperământul aripilor Tale (**Strana:** Amin.); izgonește de la noi pe tot vrăjmașul și potrivnicul; împacă viața noastră; Doamne, miluiește-ne pe noi și lumea Ta și mântuiește sufletele noastre, ca un bun și de oameni iubitor.

Strana: Amin.

Preotul (*se pleacă spre strană și spre credincioși și rostește*): Binecuvântați și mă iertați pe mine, păcătosul!

Și TOȚI răspund: Dumnezeu să vă ierte și să vă miluiască, părinte sfințite!

Preotul (*îi binecuvintează pe toți cei de față, zicând*): Dumnezeu să vă ierte și să vă miluiască.

Apoi se întoarce cu fața către răsărit, în fața Sfintei Mese, și zice Ectenia de obște:

Preotul: Să ne rugăm pentru pacea lumii.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru buna sporire și întărire a dreptslăvitorilor creștini.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru Părintele nostru (**Numele**), episcopul (**denumirea eparhiei**), și pentru toți frații noștri cei întru Hristos.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru dreptcredinciosul popor român de pretutindeni, pentru conducătorii țării noastre, pentru mai marii orașelor și ai satelor și iubitoarea de Hristos armată.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru cei ce ne urăsc și pentru cei ce ne iubesc pe noi.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru cei ce ne miluiesc și ne ajută nouă.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru cei care ne-au cerut nouă, nevrednicilor, să ne rugăm pentru dâșii.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru izbăvirea celor robiți.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru părinții și frații noștri care sunt departe.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru cei ce călătoresc pe uscat, pe ape și prin aer.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru cei ce zac în boli și neputințe.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Să ne rugăm și pentru îmbelșugarea roadelor pământului.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru arhieriei ortodocși.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Și pentru toți creștinii ortodocși.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru ctitorii acestui sfânt locaș.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru părinții și învățătorii noștri.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru toți cei mai înainte adormiți părinți și frați ai noștri, dreptslăvitori creștini, care odihnesc aici și pretutindeni. Să zicem și pentru aceștia:

Strana: Doamne, miluiește, Doamne, miluiește, Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeu nostru, miluiește-ne pe noi.

Strana: Amin.

(Preotul închide Ușile Împărătești și dezbracă felonul.)